

Unikt stykke pressehistorie fortalt gennem Lisbeth Knudsens karriere

Fire årtiers forrygende og omvæltende mediehistorie beskrives ved, at man følger mediebossen, koncernchefen og chefredaktøren Lisbeth Knudsens mange job og fodaftryk i Berlingske-koncernen, A-pressen og DR.

Af Ulla Bechsgaard /Ledersucces.dk

"Lisbeth Knudsen"

Susanne Bernth

Gyldendal Business

276 sider

300 kr.

***** (fem)

Ny teknologi herunder internettet har forvandlet mediebranchen totalt de seneste 40 år, hvor Berlingske Medias koncerndirektør og ansvarshavende chefredaktør på Berlingske har været journalist og mediechef.

En ny bog af Susanne Bernth, der kort og godt er betitlet "Lisbeth Knudsen", fortæller den fantastiske historie om den unge generte pige, som med lynets fart på grund af dygtighed, flid og forretningsmæssig tæft forvandlede sig til Danmarks nu ukronede mediedronning.

Lisbeth Knudsen har fået enorm indflydelse på medieudviklingen i Danmark, og bogen om hende er lige så meget en godt fortalt branchehistorie som en personlig historie om den myreflittige medieboss Lisbeth Knudsen. Alle, der vil forstå den transformation, som branchen har gennemgået, kan passende begynde med "Lisbeth Knudsen". For journaliststuderende er bogen ikke til at komme uden om!

Lisbeth Knudsens karriere er bogens tidslinje. Hun blev uddannet journalist i 1975 fra Danmarks Journalisthøjskole i Århus. Som en del af uddannelsen var hun halvandet år i praktik på en af datidens mest attraktive avisarbejdspladser, Berlingske Tidende, hvis chefredaktør Aage Deleuran også hyrede hende til en fast stilling efter endt uddannelse. Herfra tager det fart.

Som kun 24-årig blev hun udnævnt til politisk redaktør på Berlingske Tidende; som 29-årig som erhvervsredaktør. Det var bemærkelsesværdigt ikke kun pga. hendes unge alder, men også fordi hun er kvinde – branchen var traditionelt stærkt mandsdomineret – og i øvrigt også fordrukken!

Journalist Olav Hergel, der var journalistpraktikant på Berlingskes erhvervsredaktion under Lisbeth Knudsens ledelse husker, at det ikke var ualmindeligt, at dagens redaktionsmøde startede med en Gammel Dansk og smøger. Journalisterne var dygtige nok, men alkoholen gjorde, at de ikke var til ret meget efter kl. 12 og mange gange – helt bogstaveligt – væltede

ned ad trapperne, når de skulle hjem. Alligevel formåede Lisbeth Knudsen at få dem tilbage på sporet og få dem til at yde deres bedste – i hvert fald om formiddagen.

Efter 15 år i Det Berlingske Hus, som koncernen hed dengang, blev hun headhuntet som administrerende chefredaktør på Det Fri Aktuelt, som A-pressen ejede, og som makkerparret Jørgen Flindt Pedersen og Erik Stephensen nogle år før var blevet hyret til at lave en turn around for. Kort efter sin tiltræden blev Knudsen også adm. direktør.

Mange har undret sig over, at Lisbeth Knudsen kunne gå fra en traditionel konservativ avis som Berlingske Tidende til en avis ejet af A-pressen, videre til DR og så tilbage til Berlingske. Forklaringen er, at Lisbeth Knudsen er optaget af det publicistiske og forretningsmæssige. Hun er drevet af opgaven, og hun er først og fremmest journalist, som hun ofte betoner.

Det var muligheden for at komme til at arbejde sammen med Flindt, som var udslagsgivende for, at Lisbeth Knudsen gik til A-pressen. Han var en journalistisk kapacitet, som hun havde lyst til at arbejde sammen med. Selv om der i årene på Aktuelt blev skabt nogle prisbelønnede artikler og aviser, husker Lisbeth Knudsen tiden som én lang tur op ad bakke.

Hun forlod Aktuelt nogle år før, avisen lukkede i 2001. Fra 1998 og frem til 2006 var hun som nyhedsdirektør i DR ansvarlig for mastodontopgaven med at lægge nyhedsafdelingerne på radio og tv sammen. Indførelsen af mediekonvergens betød, at alt indhold på nyhedsområdet blev registreret elektronisk og fælles for radio, tv og nettet. Desuden stod hun i spidsen for DR's hidtil største it-projekt, nemlig digitaliseringen af TV Avisen.

I forbindelse med en omorganisering i toppen af DR efter Kenneth Plummer var kommet til som generaldirektør, valgte Lisbeth Knudsen i 2006 at stoppe. Kort efter blev TV2 News lanceret – en nyskabelse med flow nyheds-tv, som Lisbeth Knudsen forgæves også havde kæmpet for at få indført i DR.

Efter en periode som mediekommentator og blogger, var mediedronningen tilbage i Berlingske koncernen. Når Lisbeth Knudsen ser tilbage, er en af de ting, hun for alvor betragter som sin succes, at hun fik vendt en særdeles udfordrende økonomisk situation for Berlingske Media til en positiv økonomisk historie. Alene det, at mediekoncernen overlevede på trods af ejerforhold, finanskrise og kæmpemæssige transformationer i hele mediesektoren, er at betragte som en sejr.

Lisbeth Knudsen er et meget privat menneske, som ikke ønsker særlig interesse om sin person. Da hun fyldte 60 år, holdt hun kun en reception, fordi hendes nærmeste medarbejde pressede hende. Hun insisterede på at betale gildet selv inklusiv Lis Sørensen med band, som stod for underholdningen. Da hun på et tidspunkt var syg af kræft, blev operationen og behandlingen gennemført uden at nogle af hendes kolleger fik noget at vide.

Knudsen har været med siden blyet og telefaksen, i omstillingen fra én deadline i døgnet til mange og fra dengang journalister leverede til en platform og frem til nu, hvor de skal levere til flere. Læs bogen og bliv klogere på den omvæltning medierne har været igennem. Det er godt fortalt. Bogen er velskrevet og fantastisk spændende både for dem, der som ansatte i medierne selv har været en del af transformationen, for læserne og især for unge, som kan

opleve det hele i bagklogskabens lys. Lisbeth Knudsen åbner ikke op for sine private overvejelser. Denne signatur har selv som interviewer oplevet at få klar besked om, at spørgsmålet til privatlivet ikke var velset. Lisbeth Knudsen er og bliver en saglig og faglig chef, der holder sine private overvejelser for sig selv. Respekt for det!